

DECIZIA NR. 91

Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de către Direcția Controlului Fiscal Brașov, privind soluționarea contestației depusă de SC cu sediul în Brașov, înregistrată la D.G.F.P. Brasov.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de control ale Direcției Controlului Fiscal Brașov, în raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere prin care s-a respins la rambursare TVA .

Contestația este depusă în termenul legal prevazut de art.176 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.174,175 și 176 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită cu soluționarea pe fond a contestației formulate de către SC .

I. SC contestă suma reprezentând TVA deductibilă respinsă la rambursare de organul de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov prin raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere, motivând astfel:

SC a contractat lucrări de hidroizolații cu SC O și SC S, firme având același administrator, care a emis o parte din facturile pentru lucrările executate de către cele două societăți din același facturier. Petenta precizează că nu a sesizat acest lucru și nu avea posibilitatea efectuării unui control, astfel că cele două societăți trebuie să răspundă pentru modul cum au fost procurate și utilizate aceste documente.

Petenta susține că societățile în cauză au colectat și achitat TVA aferentă acestor servicii la bugetul statului astfel încât consideră că și SC are drept de deducere a TVA aferentă acestor facturi.

Referitor la documentele care nu conțin toate datele prevăzute de art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, petenta susține că un număr de 3 facturi emise de SC O nu au înscris codul fiscal al cumpărătorului iar celelalte facturi conțin toate elementele prevăzute de art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel, petenta solicită admiterea contestației pentru TVA respinsă la rambursare.

II. Prin raportul de inspecție fiscală organele fiscale din cadrul D.C.F. Brașov au considerat ca nedeductibilă fiscal TVA aferentă facturilor fiscale care nu îndeplinesc condițiile impuse de art.145.alin.(8) lit.a) și art.155 alin.(8) din legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în sensul că facturile fiscale emise de către SC O și SC S, conform contractelor, au fost emise din același facturier .

În vederea stabilirii modului de înregistrare în evidența contabilă a documentelor emise de SC S și SC O, potrivit prevederilor art.94 alin.(1) lit.c) din O.G nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov, a solicitat D.G.F.P.Prahova efectuarea unui control încrucișat la cele două societăți furnizoare, mai sus amintite.

Echipa de control și-a rezervat dreptul de a recalcula TVA deductibilă aferentă facturilor fiscale emise de SC S și SC O , urmare a constatărilor rezultate din controlul

încrucișat în conformitate cu prevederile art.87 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Prin Decizia de impunere, organele de inspecție fiscală au respins la rambursare TVA, dedusă de către petentă în baza facturilor fiscale emise de SC S și SC O.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Perioada verificată:01.10.2004 - 31.01.2005.

Verificarea s-a efectuat ca urmare a soluționării cererii înregistrate la A.F.P. Brașov prin care SC solicită compensarea sumei negative a TVA înscrisă în decontul lunii ianuarie 2005, cu obligațiile la bugetul de stat consolidat.

1.Referitor la TVA aferentă facturilor fiscale, din perioada octombrie- decembrie 2004, reprezentând lucrări hidroizolații executate conform contractelor, emise de SC S precizăm:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. Brașov este de a stabili dacă SC are drept de deducere a TVA aferentă facturilor fiscale în condițiile în care urmare verificărilor încrucișate efectuate de Direcția Controlului Fiscal Prahova s-a constatat că facturile în cauză au fost emise potrivit prevederilor legale.

În fapt, SC conform contractelor încheiate de SC S a realizat lucrări de reparații și hidroizolații a acoperișului cantinei și a unei hale.

Pentru lucrările efectuate, SC S a emis un număr de 15 facturi fiscale.

Totodată organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov au constatat că petenta a înregistrat în contabilitate și a dedus TVA aferentă facturilor fiscale emise de SC O.

Având în vedere că facturile emise de cele două societăți aparțin aceluiași facturier, organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibilă fiscal TVA aferentă facturilor fiscale emise de SC S și SC O iar prin adresa a solicitat D.G.F.P. Prahova efectuarea unui control încrucișat la cele două societăți potrivit prevederilor art. 94 alin.(1) lit c) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală în vederea stabilirii consecințelor fiscale.

Prin procesul verbal, organele de control din cadrul D.G.F.P Prahova precizează că facturile fiscale fac parte din plaja de serii și numere alocate SC S.

De asemenea, în procesul verbal mai sus amintit se precizează că facturile în cauză au fost înregistrate în evidențele contabile ale societății, în registrul de vânzări pe luna octombrie, noiembrie și decembrie 2004 și în decontul lunii decembrie 2004 înregistrat la A.F.P. Urlați.

Având în vedere că motivul respingerii ca deductibilă fiscal A TVA a fost faptul că facturile întocmite de SC S și SC O aparțin aceluiași facturier iar din verificările efectuate de către Direcția Controlului Fiscal Prahova a rezultat că facturile fiscale aparțin plajei de înscriere și numerotare alocată SC S, fiind emise în mod legal de către acesta în baza contractelor de prestări servicii încheiate cu petenta și înregistrate în evidențele contabile ale societății la data emiterii lor.

Se constată că pentru cazul în speță sunt incidente prevederile art.145 alin.(3) lit.a) și alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal care precizează:

"(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă; [...]

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);"

De asemenea, pct.51 alin.(2) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal dat în aplicarea prevederilor art.145 alin.(8) , precizează:

"(2).Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu documentele prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal și/sau cu alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, cu modificările ulterioare."

Referitor la acest capăt de cerere D.C.F. Brașov precizează că petenta are drept de deduce a TVA aferentă facturilor fiscale emise de către SC S, conform contractelor de prestări servicii mai sus menționate.

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speță și faptul că facturile fiscale au fost emise în mod legal de către SC S, se constată că SC are drept de deducere a TVA aferentă facturilor fiscale emise pe perioada octombrie -decembrie 2004.

Astfel urmează, că în temeiul prevederilor art.185 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, a se admite contestația pentru suma reprezentând TVA deductibilă aferentă facturilor fiscale emise de SC S.

Art.185 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, precizează:

"(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat."

2.Referitor la TVA aferentă facturilor fiscale reprezentând lucrări hidroizolații conform contractului, emise de SC O, precizăm:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. Brașov este de a stabili dacă petenta poate beneficia de dreptul de deducere a TVA aferentă facturilor fiscale în condițiile în care din verificările efectuate s-a constatat că acestea nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

În baza contractului încheiat între SC în calitate de beneficiar și SC O în calitate de prestator au fost efectuate lucrări de montaj și reparații baracă, drept pentru care prestatorul a emis facturile fiscale.

Urmare a verificării efectuate, organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov au constatat că facturile fiscale reprezentând prestări servicii conform contractului emise de SC O au aceeași serie ca și facturile emise de SC S.

În vederea stabilirii modului de înregistrare în contabilitate a documentelor emise SC O, potrivit prevederilor art.94 alin.(1) lit.c) din O.G nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov a solicitat D.G.F.P.Prahova efectuarea unui control încrucișat la cele două societăți furnizoare.

Din procesul verbal, întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. Prahova rezultă că facturile fiscale aparțin SC S, achiziționate de aceasta de la distribuitori autorizați cu factura fiscală, fiind evidențiate în fișa de magazie a formularelor cu regim special a acesteia.

În drept art.6 din H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, precizează:

"Procurarea si utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere si numerotare din alte surse decat cele prevazute in prezenta hotarare sunt interzise. Operatiunile consemnate in aceste fomulare nu pot fi inregistrate in contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzactiilor respective sunt considerate fara documunte legale de provenienta."

Prin art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, referitor la documentele justificative se precizează:

"(1) Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza in momentul efectuării ei intr-un document care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza inregistrarilor in contabilitate angajaza raspunderea persoanelor care le-a intocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au inregistrat in contabilitate."

Potrivit prevederilor legale mai sus enunțate, petenta avea obligația de a verifica facturile fiscale emise de SC O, în baza cărora a fost dedusă TVA, mai ales că facturile în cauză au aceeași serie ca și facturile emise de SC S.

Pentru cazul în speță sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal care precizează:

"(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);”

De asemenea, art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precizează:

“(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

- a) seria și numărul facturii;*
- b) data emiterii facturii;*
- c) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al persoanei care emite factura;*
- d) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;*
- e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;*
- f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;*
- g) cota de taxă pe valoarea adăugată sau mențiunea scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil sau neinclus în baza de impozitare, după caz;*
- h) valoarea taxei pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile.”*

Din coroborarea articolelor de lege mai sus enunțate rezultă că facturile fiscale emise de către SC O către SC care nu conțin informații cu privire la codul fiscal al cumpărătorului sediul, contul și banca și care s-au dovedit că nu aparțin societății emitente nu pot fi considerate ca fiind documente justificative pentru deducerea TVA.

Astfel, petenta nu poate beneficia de dreptul de deducere a TVA aferentă facturilor fiscale în condițiile în care acestea nu au calitate de document justificativ, constatându-se totodată că seria de numerotare a acestora a fost alocată de către distribuitorul autorizat altei societăți comerciale, respectiv SC S, după cum rezultă și din procesul verbal întocmit de către D.G.F.P.Prahova.

Având în vedere prevederile legale în speță și documentele existente la dosarul cauzei urmează a se respinge contestația pentru TVA aferentă facturilor fiscale emise de către SC O.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.145 alin.(3) lit.a) și art.145 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.6 din H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată și art.185 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală se,

DECIDE

1.Admiterea părții a contestației formulată de către SC și anularea parțială a Deciziei de impunere și a Raportului de inspecție fiscală pentru TVA Aferentă facturilor fiscale emise de SC S.

2.Respingerea contestației formulată de către SC pentru suma reprezentând TVA aferentă facturilor fiscale care nu au calitatea de document justificativ.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termen de 30 de zile de la comunicare.